

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 85/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. A. K. a O. K., obaja bytom K., a Mgr. J. M., P., zastúpených advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 13 T 13/2004 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 501/2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. A. K., O. K. a Mgr. J. M. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2008 doručená sťažnosť Mgr. A. K. (ďalej len „sťažovateľ“), O. K. a Mgr. J. M. (všetci traja ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 T 13/2004 a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 501/2004.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

«Pod číslom konania 13 T/13/2004 je na Okresnom súde v Martine vedená trestná vec trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil R. U. (...). Uvedeného trestného činu sa dopustil dňa 6. 10. 2003 asi o 16.50 hod. v okrese M., kde viedol svoje osobné motorové vozidlo (...) po ceste I. triedy (...) na rovnom úseku začal vľavo obchádzať kolónu motorových vozidiel, pričom s vozidlom prešiel na ľavú polovicu vozovky, kde narazil do protiidúceho osobného motorového vozidla (...), i keď jeho vodička O. K. (...) sa mu vyhla vpravo až na krajinu, ale aj napriek tomu došlo k stretu vozidiel. Pri nehode sa zranila osádka vozidla (...):

- vodička O. K., ktorá utrpela odreniny na pravej ruke, pomliaždenie hrudníka a stehien obojstranne s práceneschopnosťou do 26. 10. 2003,

- spolujazdec M. M. (...), ktorý utrpel ložiskové zakrvácania v mäkkých pokrývkach lebečných vpravo, opuch mozgu, krvácanie do krčného svalstva, zlomeniny 2. krčného stavca, 3. - 8. rebra vpravo s poškodením pohrudnice a pneumotoraxom, nekompletnú trhlinu srdcovnice s vykrvácaním do pohrudničných dutín, traumaticko - hemoragický šok, ktorým zraneniam 7. 10. 2003 o 7.50 hod. v MFN M. podľahol.

- Spolujazdec A. C. (...) utrpel tržnú ranu na brade, zlomeninu priečného výbežku 2. - 3. dříekového stavca vľavo a zmliaždenie ľavej ruky, vyžadujúce PN do 6. 11. 2003,

- Spolujazdec mal. K. C. (...), ktorá utrpela otras mozgu, pomliaždenie pravého horného viečka s drobným hematómom i na spojivke oka s potrebnou práceneschopnosťou do 26. 10. 2003,

- Vozidlo evidenčné číslo (...), ktoré malo hodnotu najmenej 287 150,- Sk bolo pri nehode úplne zničené.

Za uvedený skutok bol obžalovaný Trestným rozkazom zo dňa 12. 8. 2004, sp. zn. 13T/13/2004 (...) odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny, taktiež mu bol uložený trest zákazu vedenia motorového vozidla v trvaní 5 rokov a nám nahradiť spôsobenú škodu. Proti uvedenému tr. rozkazu obžalovaný podal odpor a preto bol zrušený. Následne Okresný súd v Martine vydal rozsudok zo dňa 5. 11. 2004, sp. zn. 13 T/13/2004 (...), ktorým bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, taktiež mu bol uložený trest zákazu vedenia motorového vozidla v trvaní 5 rokov, poškodených súd s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o občianskoprávných veciach. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný, prokurátor a poškodený Mgr. K. odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2005, sp. zn. 2 To 501/04 (...) bol rozsudok Okresného súdu v Martine zrušený a vec bola vrátená na nové prerokovanie a rozhodnutie.

V uvedenom konaní za celé časové obdobie bolo okresným a krajským súdom vytýčených 9 pojednávaní, ale v skutočnosti sa pojednávalo iba štyri krát a to tak, že vec nebola právoplatne ukončená. V niektorých prípadoch bolo pojednávanie dopredu zrušené, alebo bolo zrušené a sťažovateľom o tom súd nedal vedieť ako napr. dňa 7. 1. 2008, ale obžalovanému a jeho obhajcovi dali vedieť, pretože tam neprišli. Uvedeným postupom súdu vznikli sťažovateľom zbytočné trovy právneho zastúpenia a konania.

Krajský súd v Žiline listom „Zmena termínu verejného zasadnutia“ zo dňa 5. 4. 2005 (...) zrušil termín hlavného zasadnutia, ktorý bol stanovený na 13. 4. 2005 a stanovil nový termín na 20. 4. 2005. Obdobne tomu bolo aj v iných prípadoch.

Poškodení nesúhlasili s takým zdĺhavým konaním a preto požiadali svojho otca Mgr. A. K., aby napísal sťažnosti jednak na postup súdu v konaní, ale aj na prieťahy v konaní. Poškodený Mgr. A. K. napísal viacero sťažností a to na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, na predsedu Krajského súdu v Žiline, ale aj na Okresný súd Martin.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky listom zo dňa 6. 2. 2007, sp. zn. 19183/06-61/D/999 (...) odstúpilo sťažnosť Mgr. K. predsedníčke Okresného súdu v Martine na priame vybavenie. Listom „Urgencia“ zo dňa 15. 4. 2007 (...), ktorú adresoval sťažovateľ predsedníčke Okresného súdu v Martine urgoval odpoveď na jeho sťažnosť, ktorú zaslal Ministerstvu spravodlivosti SR. Listom „Sťažnosť“ v konaní sp. zn.

13 T/13/2004- odpoveď“ zo dňa 5. 11. 2007 (...) odpovedal podpredseda Okresného súdu v Martine Mgr. V. sťažovateľovi na jeho sťažnosť. V odpovedí okrem iného uviedol, že vec má v osobitnom sledovaní.

Pretože sťažovateľ nebol spokojný s vybavením jeho sťažnosti, tak sa listom „Odpoveď na list 22. 5. 2007, spr. 11 016/07“ (...) obrátil na predsedu Krajského súdu v Žiline, aby v predmetnej veci zjednal nápravu. Krajský súd v Žiline v liste „Odpoveď“ zo dňa 22. 5. 2007, Spr. 11 016/07 (...) okrem iného uviedol „Prieťahy závažného charakteru na strane Krajského súdu v Žiline neboli zistené“.

I napriek sťažnostiam sťažovateľa a uisteniam zo strany predsedu a podpredsedu uvedených súdov, Okresný súd v Martine od decembra 2006 doposiaľ v predmetnej veci nekonal. Zdôrazňujem, že od decembra 2006 doposiaľ Okresný súd v Martine vo veci samej právoplatne nerozhodol, čo je viac zarážajúce, ani raz vo veci nepojednával.»

Na základe uvedeného sťažovateľa ústavnému súdu navrhli, aby vo veci takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľov: Mgr. A. K., O. K. a Mgr. J. M. na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 13 T 13/04.

2. Základné právo sťažovateľov: Mgr. A. K., O. K. a Mgr. J. M. na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo porušené postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 501/04.

3. Okresnému súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 13 T 13/04 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

4. Sťažovateľom: Mgr. A. K., O. K. a Mgr. J. M., priznáva finančné zadostučinenie vo výške 200 000,- Sk (slovom: dvestotísíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Martine a Krajský súd v Žiline spoločne a nerozdielne povinný mu vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovatelia zároveň žiadali, aby im ústavný súd priznal úhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Z obsahu zapožičaného súvisiaceho spisu okresného súdu sp. zn. 13 T 13/2004 ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania:

- 27. januára 2004 bola okresnému súdu podaná obžaloba na obvineného R. U. (ďalej len „obvinený“) vo veci trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona platného a účinného v relevantnom čase (ďalej len „Trestný zákon“). Vec bola pridelená sudcovi JUDr. M. B., ktorý 4. februára 2004 oznámil svoju zaujatosť vo veci; sťažovatelia sú v tomto konaní v procesnom postavení poškodených,

- 3. marca 2004 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o zaujatosti sudcu,

- uznesením sp. zn. 2 Nto 7/04 z 24. marca 2004 krajský súd rozhodol o vylúčení sudcu okresného súdu z vykonávania úkonov v predmetnej veci, pričom uvedené uznesenie bolo okresnému súdu doručené 19. júla 2004,

- 23. júla 2004 bola vec pridelená sudkyňi okresného súdu JUDr. A. O.,

- trestným rozkazom sp. zn. 13 T 13/04 z 12. augusta 2004 bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona,

- 23. augusta 2004 a 30. augusta 2004 obvinený aj sťažovateľ podali odpor, resp. odvolanie proti trestnému rozkazu,

- 22. septembra 2004 sudkyňa nariadila termín hlavného pojednávania na 5. november 2004,

- podaním zo 7. októbra 2004 sťažovateľ uplatnil náhradu spôsobenej škody a k podaniu pripojil aj súvisiacu dokumentáciu,

- na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 5. novembra 2004 bol vynesenej rozsudok sp. zn. 13 T 13/04 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), ktorým bol obžalovaný uznaný

za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona. Proti tomuto rozsudku sa odvolali obžalovaný aj prokurátor,

- 29. novembra 2004 bolo okresnému súdu doručené „zdôvodnenie odvolania“ podané odsúdeným,

- 2. decembra 2004 bolo okresnému súdu doručené „odvolanie“ sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z 5. novembra 2004,

- 20. decembra 2004 okresný súd predložil spis spolu s odvolaním krajskému súdu,

- 7. januára 2005 okresný súd zaslal „dodatočne za spisom nášho súdu 13 T 13/2004“ krajskému súdu odôvodnenie odvolania Okresnej prokuratúry Martin,

- hlavné pojednávanie nariadené na 13. apríl 2005 bolo odročené na 20. apríl 2005 z dôvodu neprítomnosti zákonného sudcu,

- na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 20. apríla 2005 krajský súd uznesením sp. zn. 2 To 501/04 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol, najmä aby doplnil dokazovanie znalcom v naznačenom smere, a súčasne krajský súd odvolanie sťažovateľa zamietol,

- uznesenie krajského súdu sp. zn. To 501/04 z 20. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené 16. mája 2005. V uznesení bola zdôvodnená nutnosť vypracovania doplnenia znaleckého posudku, a keďže sťažovateľ nemohol podať odvolanie smerujúce proti výroku o treste, jeho odvolanie bolo zamietnuté,

- na základe žiadosti okresného súdu zo 16. mája 2005 znalec vypracoval a 29. júna 2005 predložil doplnok k znaleckému posudku č. 65/2003,

- okresný súd uznesením sp. zn. 13 T 13/04 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) z 29. júna 2005 priznal znalcovi odmenu za vypracovanie doplnku k znaleckému posudku a nariadil pojednávanie na 9. september 2005,

- 6. júla 2005 okresný súd požiadal znalca o vypracovanie odborného vyjadrenia k problematike mikrosnútku v súvislosti s vedením motorových vozidiel,

- 1. augusta 2005 bolo okresnému súdu doručené odborné vyjadrenie znalca a uznesením z 8. augusta 2005 bola zaň znalcovi priznaná odmena,

- hlavné pojednávanie uskutočnené 9. septembra 2005 bolo odročené na neurčito za účelom ustanovenia znalca z odboru neurológie,

- 27. októbra 2005 bol okresnému súdu predložený zápis z neurologického vyšetrenia, ktorému sa podrobil obžalovaný na základe žiadosti jeho obhajcu,

- na základe uznesenia okresného súdu z 30. decembra 2005 bola „přibratá do konania na podanie ústavného posudku V. K.“ za účelom vykonania kompletného neurologického a psychologického vyšetrenia so zameraním „na prípadné poruchy spánkového rytmu, prípadne poruchy bdenia“,

- prípisom z 13. februára 2006 okresný súd zaslal L., a. s., K., spis za účelom vypracovania znaleckého posudku,

- okresnému súdu boli predložené výsledky psychologického vyšetrenia znalca - klinického psychológa z 12. apríla 2006 spolu s vyúčtovaním,

- okresný súd uznesením z 23. mája 2006 odmenu znalcovi z odboru klinickej psychológie nepriznal, pretože v predmetnej veci bola do konania na podanie posudku přibratá L., a. s., K., a nie konkrétny znalec, fyzická osoba, preto okresný súd priznal „náhrady spojené s hospitalizáciou a odbornými vyšetreniami vykonanými u obžalovaného R. U.“ L., a. s., K.,

- 2. augusta 2006 okresný súd nariadil termín hlavného pojednávania na 30. október 2006,

- hlavné pojednávanie uskutočnené 30. októbra 2006 bolo odročené na 27. november 2006 z dôvodu doručovania doplnku k znaleckému posudku a predvolania znalca,

- hlavné pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 27. novembra 2006 bez účasti sťažovateľov a predvolaného svedka znalca, bolo odročené na 22. december 2006 s tým, že bude opätovne predvolaný znalec,

- 14. decembra 2006 bola okresnému súdu doručená námietka zaujatosti sťažovateľa voči zákonnému sudcovi,

- 18. decembra 2006 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa v súvislosti s hlavným pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo 27. novembra 2006 (neoznačenie miestnosti, kde hlavné pojednávanie prebiehalo; z uvedeného dôvodu sa sťažovateľ dostavil na pojednávanie až tesne pred jeho skončením),

- 21. decembra 2006 bola okresnému súdu doručená námietka, resp. nesúhlas s tým, aby vo veci bol vypočutý svedok prof. D., pričom sťažovateľ požiadaval, aby vo veci vypracoval odborný posudok iba ten znalec, ktorý je ustanovený okresným súdom,

- hlavné pojednávanie uskutočnené 22. decembra 2006 bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia spisu krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti zákonného sudcu,

- samosudca okresného súdu uznesením z 22. decembra 2006 podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku platného a účinného do 31. decembra 2005 rozhodol o námietke sťažovateľa tak, že sa z konania nevylučuje,

- 27. decembra 2006 bol okresnému súdu doručený „Dodatok k sťažnosti“ sťažovateľa a 28. decembra 2006 bola okresnému súdu doručená aj sťažnosť právneho zástupcu sťažovateľa na postup zákonného sudcu, v dôsledku ktorého bola namietaná jeho zaujatosť,

- 9. marca 2007 okresný súd odpovedal sťažovateľovi na jeho sťažnosť, ktorá bola Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky 6. februára 2007 postúpená okresnému súdu na priame vybavenie,

- 12. marca 2007 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „nespokojnosť s rozhodnutím“ samosudcu,

- 19. marca 2007 bol spis spolu so sťažnosťou sťažovateľa proti nevylúčeniu zákonného sudcu z prejednávania trestnej veci predložený na rozhodnutie krajskému súdu,

- uznesením sp. zn. 2 Tos 19/2007 z 11. apríla 2007 krajský súd sťažnosť sťažovateľa zamietol a 14. mája 2007 bolo uvedené uznesenie spolu so spisom doručené okresnému súdu,

- 15. októbra 2007 okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na 3. december 2007,

- 5. novembra 2007 podpredseda okresného súdu odpovedal na sťažnosť sťažovateľa z 8. novembra 2007, ktorú vyhodnotiac jej obsah možno považovať za sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní,

- z úvodného záznamu z 3. decembra 2007 vyplýva, že bol zrušený termín hlavného pojednávania z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu,

- ostatným úkonom vo veci je nariadenie termínu hlavného pojednávania na 7. apríl 2008.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Otázku existencie zbytočných priet'ahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a podľa spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. III. ÚS 29/03).

Ústavný súd po oboznámení sa so s'ťažnosťou, s jej prílohami a najmä s obsahom súvisiaceho spisu okresného súdu vedeného v trestnej veci ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona dospel k záveru, že s'ťažnosť s'ťažovateľov, ktorá smeruje proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 T 13/2004 a proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 501/2004 v súvislosti s porušením čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, je zjavne neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti vychádza z analýzy doterajšieho priebehu konania vedeného prvostupňovým súdom a konania, ktoré prebehlo na krajskom súde v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní proti rozsudku okresného súdu.

Konanie vo veci začalo 27. januára 2004, keď bola okresnému súdu podaná obžaloba na obvineného R. U. v súvislosti s obvinením zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona.

Podľa názoru ústavného súdu uvedenú vec nemožno hodnotiť ako osobitne skutkovo alebo právne zložitú. Je pravdou, že vo veci bolo potrebné vykonať viacero znaleckých dokazovaní, avšak táto skutočnosť zásadným spôsobom neovplyvnila priebeh ani dĺžku

konania. Podľa zistenia ústavného súdu bol priebeh konania vedeného okresným súdom od jeho začiatku až do decembra 2006 plynulý. Hlavné pojednávanie uskutočnené 22. decembra 2006 na okresnom súde bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia spisu krajskému súdu v súvislosti s rozhodnutím o sťažnosti sťažovateľa, ktorou namietal zaujatosť zákonného sudcu. Po zamietnutí sťažnosti krajský súd spis vrátil okresnému súdu 14. mája 2007. Okresný súd 15. októbra 2007 nariadil hlavné pojednávanie na 3. december 2007, ktoré sa však z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu neuskutočnilo. Ústavný súd pripúšťa, že obdobie od 14. mája 2007 do súčasnosti je možné považovať za prietah v konaní, avšak berúc do úvahy plynulosť celého dovtedajšieho priebehu konania, ústavný súd konštatuje, že uvedený prietah je ojedinelý a nedosahuje takú intenzitu, aby ho bolo potrebné kvalifikovať ako zbytočný prietah (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na svoju predchádzajúcu judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V inej svojej judikatúre ústavný súd opakovane vyslovil, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00).

Argumentáciu sťažovateľov, ktorou namietajú zbytočné prietahy v konaní krajského súdu vedeného pod sp. zn. 2 To 501/2004, považuje ústavný súd za neopodstatnenú. Označené konanie prebehlo na krajskom súde v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 13 T 13/2004 z 5. novembra 2004. Okresný súd spis spolu s odvolaním predložil krajskému súdu na rozhodnutie 20. decembra 2004. Krajský súd na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 20. apríla 2005 uznesením sp. zn. 2 To 501/2004 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec 16. mája 2005 vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol.

Napadnuté odvolacie konanie od predloženia spisu (20. decembra 2004) až po rozhodnutie a vrátenie spisu okresnému súdu (16. mája 2005) trvalo necelých 5 mesiacov, a preto ústavný súd dospel k názoru, že neprichádza do úvahy v súvislosti s postupom krajského súdu v tomto konaní uvažovať o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2008